

- നിങ്ങൾ അവനെ കാണം; ദാനം നിങ്ങൾ ഒരുച്ച പ്രാഞ്ചിനിൽക്കുന്ന എന്ന പറഞ്ഞേ.
- 8 അപദാനം അവൻ യേശുത്തിൽ കയ്യേതാടും ഭവാസ്തന്ത്രാസ്: തന്റെ കൂടി കല്പി വിജ്ഞ അവന്നു ശിസ്റ്റുഡാക്കുടും അവന്നു പ്രിപ്പുന്നു
- 9 കാടിപ്പുവി. എന്നാൽ യേജു അവനെ മുതിരോധി: നിങ്ങളുകും വാദനാ എന്ന പറഞ്ഞു; അവൻ അടുത്തുവെന്ന അവന്നുരു
- 10 കാൽ പിടിച്ചു അവനെ നബ്രൂരിച്ചു. ഒരു അവന്നേട്ടു: ഭയപ്പെട്ടണു; നിങ്ങൾ പോയി എന്നു സദ്ഗാരഭാരാടു ശബ്ദി ലൈക്കു പോകുവാൻ പറവിന്നു; അവിടെ അവൻ എന്ന കാണം എന്ന പറഞ്ഞേ.
- 11 അവൻ പോകുവാൻ കാവൽക്കുട തനിൽ ചില നഗരത്തിൽ ചെന്ന സംശ വിച്ചതു എല്ലാ ഭാവപ്പേരാറിതഭാരിക്കും
- 12 അവിയിച്ചു. അവൻ തനിലുകുടി മുഴുവാ ഇഡായി അരുളുവനക്കച്ചിട്ടിട്ടു പടയാളി കർക്കു ദേശങ്ങളുമും പാണം കൊടുത്തു:
- 13 അവന്നു ശിസ്റ്റുഡാർ രാത്രിയിൽ ചന്ദ നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുപോയാം അവനെ കുട്ടകു
- 14 സെ പോയി എന്ന പറവിന്നു. ട്രൂത
- സാച്ചയാഴിച്ചുടെ സന്നിധാനത്തിൽ മുതി എങ്കിലും ദാനം അവനെ സംശരിപ്പിച്ചു നിങ്ങളായി നിങ്കുവിലുകും എന്ന പറഞ്ഞേ. അവൻ പാണം വാഞ്ചി തുപദേ 15 ശപ്രകാരം ചെയ്യു; ഇം കമ ഇന്നമാര ചെയ്യുംഭാരം തുടക്കിൽ ചാരക്കു നട പ്രായിരിക്കുന്നു.
- എന്നാൽ പതിശന്നാന ശിസ്റ്റുഡാർ ഗ 16 ലീലയിൽ യേജു അവന്നുരുചു കല്പിച്ചിരുന്ന മലൈക്കു പോയി. അവനെ കണക്കുപ്പാർ 17 അവൻ നബ്രൂരിച്ചു; ലീലക്കു സംശയിച്ചു. യേജു അടുത്തുവെന്നു: സപ്രതിശിഖം തുറി 18 വിലും സകലാഭയികാരഘും എന്നിക്കു ന മുഹൂറ്റിരിക്കുന്നു. ആകുകയാൽ നിങ്ങൾ 19 ഷുഠ്രപ്പു, പിതാവിന്നുവും പുത്രനുവും പരിശുദ്ധിയാഥാവിന്നുവും നാഥത്തിൽ നൂറാം കഴിപ്പിച്ചും ദാനം നിങ്കുമാടു 20 കലിച്ചതു തന്നെയും പ്രഥമനിപ്പാൻ തന്നെ ശ്രീം ലുപ്തപരിച്ചിപ്പുമകൊണ്ടു സകലജാതിക തുടയും ശിസ്റ്റുഡക്കിക്കാർവിന്നു; ദാനാ പ്രഥാകാവസ്ഥാനാഭത്തായും എല്ലാം നിങ്കു

THE GOSPEL ACCORDING TO MARK

മക്കാസ് മുഴുവിശ്വാസം

എ. അദ്ദുയാമും.

ബൈബിൾ വപ്പുതന്നു യേജുനിസ്ത്രി നീന്ന സുവിശക്തത്തിന്നുന്ന ആരംഭം:

2 “ഈാൻ നിന്നു മുഖായി എന്നു കുതനെ അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്നുന്നു

വച്ചി കുതകം. കന്താവിന്നുന്ന വച്ചി 3 കുക്കുവിന്നു അവന്നുന്ന പാത നിരപ്പും അവിന്നു എന്ന ഭക്തിയിൽ വിക്രിച്ചു പറയുന്നവന്നുന്ന വക്കു”

- എന്നിങ്ങനെ ചെലുജ്യപ്രവശക്കന്നറ പു
സൂക്തകിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
- 4 ദേഹനീന്തനു വന്ന മര്ത്തമിയിൽ സ്ഥാനം
കഴിപ്പിച്ചും പാപദമാവന അനിന്നായുള്ള
ഭാഗാശാനരസ്യനു പ്രസംഗിച്ചുവേക്കണം
- 5 കന. അവന്നറ അടുക്കൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു ക്ഷേമം
ശാശ്വത ചെയ്യുന്ന ഏപ്പാവത്സം
വന്ന പാപദമാവന ഏറ്റുപറഞ്ഞ ദേഹമ്മാൻ
നബിയിൽ അവന്നാൽ സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞ.
- 6 ദേഹനീന്തനു കുടക്കുന്നാംവേക്കാണ്ടജ്ഞ ഉട
പ്പം അരംധിൽ തൊൽപ്പാദം ധരിച്ചു വെ
ച്ചക്കിളിയും കാട്ടുതെന്നു ഉപജീവിച്ചുപോ
- 7 നു. എന്നിലും ബലാദമരിയവനു എന്നറ
പിന്നാലെ വരഞ്ഞ; അവന്നറ ചെരിപ്പി
ന്നും വാദ കനിഞ്ഞചിപ്പാനും ദേഹ
- 8 ശ്രൂപ്യ. ദോഷ നിഷ്പത്തെ വെള്ളത്തിൽ
സ്ഥാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; അവകനാനിഞ്ഞതെല്ല
പരിമുല്യാത്മാവിൽ സ്ഥാനം കഴിപ്പിക്കു
ന്നും അവൻ പ്രസംഗിച്ചുപറഞ്ഞ.
- 9 ആ കാലതു തെച്ചു ഗൾഡിയിലെ നൈ
നെതിനിൽനിന്നു വന്ന ദേഹനീന്തനാൽ
- 10 ദേഹമ്മാനിൽ സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞ. വെഞ്ഞ
ത്തിനിൽനിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം
പിളന്തന്തും ആത്മാവു മുഖ്യപൂശ്യ
- 11 തന്നോരും വരുന്നതും കണ്ണ: നീ
എന്നറ പ്രിയപ്പറന്ന; നിന്നിൽ ദോഷ
പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന സ്വപ്നത്തിൽ
നിന്നു തു ശമ്പുവും ഉണ്ടായി.
- 12 അനന്തരം ആത്മാവു അവനെ മര്ത്ത
മിയിലുക്കു പോക്കവനു നിശ്ചയിച്ചു.
- 13 അവിടെ അവൻ സാത്തനാാൽ പരിക്കണി
ക്കപ്പെട്ടു നാലു ദിവസം മര്ത്തമിയിൽ
കാട്ടുള്ളണ്ണേളംകുടുംബ ആരയിരുന്നു;
കൂതും അവനെ മരഞ്ഞുചിച്ചുപോന്നു.
- 14 എന്നാൽ ദേഹനീന്തനു തടവിൽ ആരയ
ശേഷം തെച്ചു ഗൾഡിയിലെ ചെന്ന വെല്ല
രാജ്യത്തിനാം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു:
- കാലം തികഞ്ഞ വെല്ലവരാജ്യം സജീവിച്ചി 15
രിക്കുന്നു; ഭാഗാശാനരസപ്പെട്ടു സുവിശേഷ
ത്തിൽ വിപ്പേസിപ്പിന് എന്ന പരഞ്ഞു.
- അവൻ ഗൾഡിയക്കല്ലുത്തു നടക്ക 16
ഒമ്പാർ ചീഞ്ഞാലും അവന്നറ സങ്കരാര
നായ അബന്നുയാണും കടലിൽ വല വിച്ചു
നാതു കണ്ണ; അവൻ മീന് പിടിക്കുന്നവർ
ആരയിരുന്നു. യേഹു അവരേണ്ട: എന്നു 17
അംഗാശമിച്ചിപ്പിന്; ദോഷ നിഷ്പത്തെ മരഞ്ഞ
രെ പിടിക്കുന്നവരും എന്ന പരഞ്ഞു.
ഉടനെ അവൻ വല വിച്ചു അവനെ അംഗ 18
ഗരിച്ചു. അവിശക്കിനും അപ്പം മുരുന്നു 19
ചെന്നാക്കപ്പാർ സെവൈലിയുടെ മകനായ
ഡാക്കാബു അവന്നറ സങ്കരാരന്നായ
ദേഹനീന്തനു കണ്ടു. ഉടനെ അവരെപ്പം 20
വിചിച്ചു; അവൻ അപ്പുനായ സെവൈലി
യെ കുലിക്കാരുളക്കുടെ പടകിൽ വിച്ചു
അവനെ അംഗാശമിച്ചു.
- അവൻ കൂതന്നറമിക്കുവെ പോയി; 21
ശ്രദ്ധയിൽ അവൻ പജ്ഞിയിൽ ചെന്ന
ഉപദേശിച്ചു. അവന്നറ ഉപദേശത്തി 22
കാൽ അവൻ വിസ്തൃതിച്ചു; അവൻ ശാ
സ്രീമാരണപ്പാലയജ്ഞു; അധികാരാദിജ്ഞവ
നായിച്ചുതു അവനും ഉപദേശിച്ചു. 23
അവരുടെ പജ്ഞിയിൽ അമ്മുല്യാത്മാവും
കൈ മരഞ്ഞുന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
നിലവിച്ചിച്ചു; നസാരാധനായ വേദത്തുവെ; 24
ഞ്ഞേരുകളും നിന്നുകളും താമിൽ എന്നും; ഞ
ഞേരു സശിപ്പിപ്പാനു വന്നവേ? നീ
ആർ എന്ന ദോഷ അറിയുന്നു; വെല്ല
തിന്നുന്ന പരിമുല്യനു തന്നെ എന്ന പാ
ഞ്ഞു. യേഹു അതിനെ ജാസിച്ചു: മിഞ്ചു 25
ആരു; അവനു വിച്ചു പോ എന്ന പാ
ഞ്ഞു. അങ്ങപ്പാർ അമ്മുല്യാത്മാവു അവ 26
നെ മുഖച്ചു, ഉബക്ക നിലവിച്ചിച്ചു അ
വനു വിച്ചുപോയി. എപ്പാവത്സം ആരു 27

- അപ്പേട്ടി: ഇതനു? അ പുതിയ മഹാദശം; അവൻ അധികാരിത്വാദ ശാഖാദശം; ദാക്ഷാദശം കല്പിക്കിനം; ശാവ ശാവനന ശാന്തസ്രിക്കിയും ചെയ്യുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു 28 തജിൽ ധാരിച്ചുവരാണിനാ. അവ എൻ ആൺ വേഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിലന്നാട് എങ്ങും പറന്നു.
- 29 അനന്തരം അവർ പജ്ഞിയിൽനിന്നു ശ്രാവി യാദിക്കാമും അഭാഹനനാദാധി ശിശിരാദിയും ശാന്തരാധിവിന്റെയും 30 വിഭിന്ന വന്നു. അവിടെ ശിശിരാദി അഭാഹിയിൽ പനിപിടിച്ചു കിടന്നി തന്നു; അവർ അവക്കുള്ളിലും അവ 31 അന്ത പാഞ്ഞു. അവൻ അട്ടക്കുള്ളുവന്നു അവക്കുള്ളുവന്നു പിടിച്ചു എഴുന്നല്ലീച്ചു; പനി അവക്കുള്ളുവിട്ടുണ്ടി, അവർ അവ ഒരു തുള്ളുകുളിച്ചു. 32 വൈക്കിനരം സൗംഘ്യം അസൂഡിച്ചിരിയും അവർ സകലവിധിനക്കാരിയും ത്രിതലസ്ഥാനരിയും അവവർന്നു അവക്കുള്ളുവന്നു 33 എവന്നു. പട്ടണം കൈക്കുള്ളുവാതിലിൽ 34 വന്നു മുടിക്കിയിൽ. നാനാവ്യാധിക ക്രാം വലഞ്ഞിരുന്നു അരുന്ദകരു അവൻ സൈംപ്പുഡാക്കി, അരുന്ദകരു ക്രിതപരമും പൂത്രാക്കി; ക്രിതപരു അവനു അൻഡ കൊണ്ടു സംസാരിപ്പാൻ അവയെ സംശയിച്ചില്ല. 35 അതികാലത്തു മുന്തിരാദ അവൻ എ മുന്തനാറു പുരപ്പേട്ട തങ്കിളിക്കുന്നമുണ്ടു 36 ചെന്ന മുംകുളിച്ചു. ശിശിരാദം മുടിക്കുളിച്ചു വരും അവവർന്നു പിന്നാലെ ചെന്ന, 37 അവനെ കണക്കുപ്പാർ: മുള്ളുവരു നിന്നെന്നു 38 അരുന്ദപരമിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അവക്കുളുടെ: ശ്രാവൻ അട്ടത്തെ ഉണ്ടുകളിലും പ്രസംഗിക്കുകയിൽനിന്നു നാം അവിടെക്കുളുക്കു; ഇതിനായിട്ടും ശ്രാവൻ പുരപ്പേട്ടു 39 വനിക്കിക്കുന്നതു എന്ന പറഞ്ഞു. അഞ്ചു അവൻ ശ്രദ്ധിപ്പിക്കിൽ കൈക്കുളം അവ തടെ പാജ്ഞിക്കുളിൽ ചെന്ന പ്രസംഗിക്കുയും പ്രതിബദ്ധതെ പൂരിക്കുവും ചെയ്യു. 40 തങ്കു തുടക്കത്തി: നിന്നും മനസ്സുബേജിൽ എന്ന ദുഃഖാശങ്ങളാം കഴിയും എന്ന അ ചെക്കിച്ചു. അപ്പേട്ടി മനസ്സുബേജു ഏക 41 നീട്ടി അവനു തൊട്ടു: മനസ്സും, തുലി മാക എന്ന പാണ്ടു തുടനെ കുസ്തം വിട്ടു 42 ദാരി അവനു ദുഷ്പിവനു. അപ്പേട്ടി അവ 43 എന്ന അടംഖയായി ശാശ്വിച്ചു: തന്മാർ, 44 ആട്ടരാട്ടം കിനം പായക്കരു; എന്നാൽ ചെന്ന പുരക്കാമിതനു നിനന്തരങ്ങനു കാണിച്ചു, നിവന്നർ തുലികരണത്തിനു 45 ചെങ്കി ദാരം കല്പിച്ചതു അവക്കംസാക്കു തനിനായി അപ്പുകി എന്ന പറഞ്ഞു അവ എന്ന വിട്ടാലും. അവിടും പുരപ്പേട്ട 46 മുളിരു ദാരാക്കിപ്പും പാശുത പ്രസംഗി പ്രാം തുടങ്ങി; അതിനാൽ അപ്പേട്ടി സം പരസ്യാശി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയുമുഖകാണ്ട അവൻ പുരഞ്ഞ നിങ്ങളും നസ്മലംജാഡിൽ പാഞ്ഞു; മുളാംതുനി നം അപ്പേട്ടി അവവൻറെ അട്ടക്കിൽ ചന്തകുടി.
2. അമ്പും.
- മീല തിവാസം കഴിഞ്ഞേശാശം അവൻ പിന്നുകു കമ്പൻമുഖിൽ ചെന്നു; അ വൻ വിഭിന്ന ഇരഞ്ഞു ആരുംയാണി. ഉട 2 എന്ന വാതിലുക്കുപോലും ഇടക്കിലും പലഞ്ചു വന്നാകുടി, അവൻ അവക്കുളു തിരുവെചനു പ്രസ്തുചിച്ചു. അപ്പേട്ടി 3 നാലുകു ക്രാം പാക്കിവാതക്കാരുനു ചുണ്ണം അവവൻറെ അട്ടക്കിൽ കൊണ്ടവനു. പുര 4 ചാരം നിരിന്നു അവിടും അവിടും സമീപി ചുക്കുടായും അവൻ ഇങ്ങനു നു പത്തിവന്നു മേലുന്ന പൊഴിച്ചു തുനു,

- പക്ഷവാതകാരനെ കിടക്കേണ്ടത് ഈ 15
5 കിടവും. യേഹു അവരുടെ വിശ്വാ-
സം കണ്ണിക്കു പക്ഷവാതകാരനോട്: മക-
നേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഭോഗിച്ചതനി-
6 റിക്ഷൻ എന്ന പറഞ്ഞു. അവിടുട ചില
ശാസ്ത്രിയർ ഇരുന്നു: ഇവൻ ഇങ്ങനെ
7 ഒരുപ്പും പാപം എന്നു? ഒരു
വം തദ്ദീൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ ഒല-
ചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആഉം എന്ന ഏല
8 യത്രിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശ്വസ
നെ അവൻ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേഹു
ഉടനെ മനസ്സിൽ ഗമിച്ചു അവരുടു;
നിഃബന്ധ എന്നുണ്ടായിരുന്ന ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്ക
9 ന്നു എന്നു? പക്ഷവാതകാരനോട് നി
ന്റെ പാപങ്ങൾ ഭോഗിച്ചതനിറിക്കുന്നു
എന്ന പറയുന്നതു, എഴുന്നുറ കിടക
മുട്ടു നടക എന്ന പറയുന്നതു, എ
10 താക്കു എഴുപ്പു എന്ന ചോദിച്ചു. എ
ന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ ഭോഗിപ്പാൻ
ഒരുപ്പുതുനു അധികാരം ഉണ്ട് എന്ന
നിഃബന്ധ അറിയുണ്ടായിനു — അവൻ പ
11 കഷവാതകാരനോട്: എഴുന്നുറ കിടക
മുട്ടു വിട്ടിലേക്ക് പോക എന്ന നിന്റെ
12 നിക്കുട പാപുനു എന്ന പറഞ്ഞു. ഉട
നെ അവൻ എഴുന്നുറ കിടക എടുത്തു
എല്ലാവരും കാഞ്ഞെ പുരപുട്ടു; അതുകൊ
ണ്ട എല്ലാവരും വിസ്തിച്ചു: ഇങ്ങനെ
ക്രാന്തിക്കു കണ്ണിക്കിപ്പു എന്ന പറഞ്ഞു ഒരെ
വരുത്ത മഹത്പ്രസ്തുതി.
- 13 അവൻ പിന്നെയും കടക്കുവെച്ചു;
പുതിയാം ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; അവൻ അവരെ ഉപചേരിച്ചു.
14 പിന്നെ അവൻ കടന്നുപോകുവോൻ അ
സ്ഥാനിയുടെ മകനായ ലേവി ചുക്കമല
തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അംഗ
മിക്ക എന്ന പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നുറ
15 അവനെ അംഗമിച്ചു. അവൻ വിട്ടു
- പാരിയിൽ ഇരിക്കുവോൻ പല ചുക്കമാ-
ം പാപികളിൽ യേഹുവിണുടു അവ
നീറ ശിസ്തുവാദരാട്ടു തുടി പതിയിൽ
ഇരുന്നു; അവനെ അംഗമിച്ചുവന്നവർ
അങ്ങനെക്കുറാട്ടു പാപികളിലും തുടി പതിക്കു
ഡിക്കും ചെജുന്നതു പരിശോഭ
ഈടു തുടികളിലും ശാസ്ത്രിയർ കണ്ണിക്കു
അവന്റെ ശിസ്തുവാദരാട്ടു: അവൻ ചുക്ക
ക്കാദരാട്ടു പാപികളിലും തുടി പതിക്കു
ഡിക്കും എന്ന ചുക്കിച്ചു. യേഹു 17
അതു കേട്ട അവരുടു; ഭീനക്കാക്കപ്പോരു
ശാശ്വതവും വക്കുവെവുപ്പുനുക്കാണ്ടു അതു
വയുമീഡു; താൻ നീതിമാജാര അഡു,
പാപികളെ അങ്കു വിചിപ്പാൻ വന്നതു
എന്ന പറഞ്ഞു.
- യോഹന്നാവന്റെ ശിസ്തുവാദം പരിശ 18
ഖാജാ ഉപവസിക്ക പതിവായിരുന്നു; അ
വർ വന്ന അവരുടു; യോഹന്നാവന്റെ
യും പരിശാശ്വതവും ശിസ്തുവാദം ഉപവ
സിക്കുന്നവല്ലോ; നിന്റെ ശിസ്തുവാർ ഉപ
വസിക്കാത്തതു എന്നു എന്ന ചോദിച്ചു.
യേഹു അവരുടു പറഞ്ഞാൽ: മനവാളി 19
തുടക്ക ഉള്ള ശ്രദ്ധാർ തൊഴുക്കാക്കി ഉപവസി
പ്പാൻ കഴിയുമോ? മനവാളി തുടി ഉള്ള
കിംകാലപ്രതാളിയും അവക്കി ഉപവസിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. എന്നാൽ മനവാളി അ 20
വരെ വിട്ടുപോരിയുണ്ടനു കാലം വരു;
അനും, ആ കാലത്തു അവൻ ഉപവസിക്കണം.
പുശ്യ വസ്ത്രത്തിൽ കോടിരത്നനിക്കണം 21
അതും ചേരുവു തുന്നാൻമീഡു; തുന്നിയാൽ
ഒച്ചൽ പുതുക്കണം പുശ്യത്തിന്നനിനു
വലിഞ്ഞിട്ടു ചീനൽ ഏററുവും വല്ലുവര
അതും. അതും പുതിയ വീണ്ണു പുശ്യ 22
തുരത്തിയിൽ പകന്ന വെക്കിഡാർമ്മു; വെ
ച്ചാൽ പുതുവീണ്ണു തുരത്തിനായ പോക്കിക്കണം;
വീണ്ണു കൂടുതലപ്പാകം; തുരത്തി നിന്തു

- പോകം; പുതിയ വിശ്വാസ പുതിയ തുരന്തി യില്ലതു പകൻവെങ്കണ്ണതു.
- 23 അവൻ ശമ്പുത്തിൽ വിള ദ്രിഡിക്കുട്ടി കടന്നപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ചിസ്ത ഗാർ വഴിനടക്കയിൽ കരിക് പറിച്ചുട്ട
- 24 ഓടി. പരിശോശ അവന്മാട്ട്: ഒന്നാഴ, ഇവൻ ശമ്പുത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു ചെ
- 25 ആന്നതു എത്ര എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അവരുടു: ഭാവിപ്പ്, അനിക്കം മുട്ടുകുളം വക്കം മുട്ടുകുളം വിശനുപ്പും ചെജ്ഞതു
- 26 മുത്തു? അവൻ അബ്യാസമാർഹമാപുരാ മിത്തന്നർ കൂലാളു ഒരുവാലുയുണ്ടിൽ ചെന്ന, പുരുഷിനുമാർപ്പാതെ ആക്കം തിരികെയും വായിച്ചിട്ടിപ്പും ഏനു കുടുമ്പം കുടുമ്പം വക്കം കൊടുവും ഏനു നിക്കൽ കരിക്കെയും വായിച്ചിട്ടിപ്പും ഏനു ചേ
- 27 ദിച്ച. പിന്നെ അവൻ അവരുടു: ഒരു ആസ്തം ശമ്പുത്തിനിടത്തല്ല; ശമ്പുത്തി
- 28 മരജ്ഞന്നനിലിഞ്ചെത്തു ഉണ്ടായതു; അങ്ങ നെ മരജ്ഞപ്പുത്രൻ ശമ്പുത്തിനും കുർബാപ്പു ആക്കം എന്ന പറഞ്ഞു.

സ്ത. മേല്പായം.

- അവൻ പിന്നെയും പഞ്ചിക്കിൽ ചെന്ന: അവിടെ വരുണ്ട കുളം ഒരു മരജ്ഞന്നു
- 2 ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവനെ കുറാ ചുമുക്കേണ്ടിനും ശമ്പുത്തിൽ അവനെ സൊല്പുമാക്കിഡേം എന്ന ഒന്നാക്കിക്കൊണ്ടി
- 3 എന്ന. വരുണ്ട കുളം മരജ്ഞനും അവൻ: നട്ടവിൽ മുഴുന്നുന്നുണ്ടില്ല; എന്നു
- 4 പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവരുടു: ശമ്പുത്തിൽ നേര ചെയ്യുന്നു, തിരു ചെയ്യുന്നു, ചീവ് നെ രക്ഷിക്കുന്നു, കൊല്ലുക്കുന്നു, മുത്തു വി വിതും എന്നു ചോദിച്ചു. അവരും മിഞ്ചാ
- 5 തിരികും. അവിടെ മുഖ്യകാർഗ്ഗിനി മിഞ്ചാം അവൻ മരബു വക്കം കേണ്ടിനും അവൻ അവരെ വക്കം കുറാക്കി, അരു

മരജ്ഞിനാട്ടു: ഒക്കെ നീട്ടുക എന്ന പറ എന്നു; അവൻ നീട്ടു, അവൻ നീട്ടു കൈ സെഡാലുണ്ടി. ഉടനെ പരിശോശ പൂ 6 പല്പട്ടി; അവനെ നശ്ചിപ്പിക്കുണ്ടിനും ഒരുപരിപ്പുണ്ടായി ആരുചുവന കഴിച്ചു.

അയ്യു ചിസ്തുംജായി കടല്ലാരംകും 7 വാൺകുപ്പായി; ഗഫിലയിൽനിനും വധി ചോരു പുരജ്ഞാരം അവനെനു അരുഗിച്ചിട്ടു; കുടുംബിക്കുനിനും വൈരുപ്പുണ്ടായി കുടുംബിക്കുനിനും 8 സം ആരുപാഠിക്കുനിനും വൈരുപ്പാനക്കരണി നും ദോഹിന്നുംരും സീഡിലാന്നും ചുറ്റുപാട്ടിനും വധിച്ചോരു മുട്ടാ അവൻ ചെജ്ഞതു ഒക്കീടു അവ നീട്ടു അടക്കാരം വന്നു. പുരജ്ഞാരം തന്നെ 9 ശൈക്ഷകാരിനിക്കുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ നിന്നിൽനാം ഒരു ചെറുപടക തന്നിക്കു ഒരു കി നീറുത്തവൻ അവൻ ചിസ്തുംജരാട്ട് പാഞ്ഞു. അവൻ അരുക്കരെ സെഡപ്പ് 10 ചെങ്കകയാൽ ബാധകർ ഉള്ള പര കൈക്കും അവനെ തൊഽട്ടുകുറിഞ്ഞു തിക്കിൽനിരക്കി വന്നു. അടുല്ലാതിഥാക്കും അവനെ കൂ 11 സാദും കൈക്കും അവന്റെ മുഹിൽ വിശ്വപരിഞ്ഞു. തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കാനി 12 രിക്കുണ്ടായിരുന്ന അവൻ അവരെ വക്കം ശാമിച്ചപ്പാനു.

പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി തന്നി 13 കു ബോധിച്ചുവരു അടക്കാരി വിശ്വിച്ചു; അ വൻ അവന്റെ അരികെ വന്നു. അവൻ 14 തന്നൊടുക്കു മുത്തിപ്പാരം പ്രസംഗിക്കു ഒരിക്കുന്ന അയ്യപ്പാരം ഭൂതപരാബീ പുരത്തു 15 കേണ്ടിനും അധികാരം ഉണ്ടാക്കുവനും പരനിവരു നിയമിച്ചു; ശിമാനു പ 16 എത്രാം എന്ന പേരിട്ടു; സെവൈലിഡു 17 എ മക്കായ യാക്കോഡു, യാക്കോബി നീട്ടു സെവൈലാരു ആവന്നും മുഖം വെവാവന

- 18 ഏസ് ഫേരിട്ട് - അതുവാസു, എലിപ്പിപ്പാസ്, ബൈഞ്ചാലൂഡാൾ, ഒരു യി, തോഡാസ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒകനായ യാക്കാവീ, ത്രാഡി, കനാനുനായ ശി
- 19 ശിഡൻ, തനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത മുള്ളു ഭേദാർ യൂഡ എനിവരെ തന്നെ.
- 20 അവൻ വീട്ടിൽ വന്ന; അപക്ഷ ക്കു സാ കമ്പ്പുന്നുകുപാധു ചടിയുത്തുന്നു പുത്രജാരം പിന്നെയും തിങ്കി മുടിവന്നു.
- 21 അവന്നു ചാൽക്കാൻ അതു കുട്ട, അവ നു പുലിനും ഉണ്ട്, എന്ന പറഞ്ഞു അവ
- 22 നെ പിടിപ്പാൻ വന്ന. ദൈനുശാലുമിൽ നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിയാം: അവനു ബൈ വൈബന്നുണ്ട് ഉണ്ട്, ഭ്രാന്തിക്കുടു തവവ നെക്കാണ്ടു അവൻ ഭ്രാന്തി പുരത്തു
- 23 കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെ അടക്കുക വിജിച്ചു ഉപമകളാൽ ഞാവഴിരുചു പറഞ്ഞു: സാത്താന സാത്താനെ എന്തു
- 24 നെ പുറത്തുകുണ്ടു കമിയും? ഒരു റാജ്യം തനിൽത്തനു ചിലിച്ചു എക്കിൽ ആരു റാജ്യ
- 25 തനിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. ഒരു വീട് തനിൽത്തനു ചിലിച്ചു എക്കിൽ ആരു
- 26 വീട്ടിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. സാ തനാൻ തന്നൊടുമതനു എതിന്തു ചിലി ആ എക്കിൽ അവനു നിലനില്പാൻ കഴി വില്ല; അവന്നു അവസാന വന്ന.
- 27 ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൂത്തെതാ അവ ന്നു ചിത്രിക്കു കുടു അവന്നു കോപ്പു കവാടകുവാൻ ആക്കം കഴികയില്ല; പി ചിച്ചുകെട്ടിവാൻ പിന്നെ അവന്നു വീട്
- 28 കവച്ചു ചെയ്യാം. മരങ്ങു തരാട്ടു സകല പാപങ്ങളും അവൻ ചുക്കിച്ചുപറയുന്ന സ
- 29 കല്ലുക്കണാഞ്ഞും ക്കുമിശ്ശും; പരിചുല്ലാ താവിന്നു നേരു ക്കുക്കണാം പറയുന്ന വഴനു തുന്നും ക്കു കിട്ടാതെ നിന്തു ശീക്കുക്കു ദേഹപുനാനും എന്ന സാനു സ
- 30 ത്രിഖാസ്ത്രം നിന്നുക്കുട്ടു പറയുന്നു. അവനു
- ങ്ങൾ അതുല്ലാതാവു ഉണ്ട് എന്ന അവൻ പറഞ്ഞുകുന്നു.
- അമന്നതരം അവന്നു അമിച്ചു സംശയി 31
പരബരം വന്ന പുത്രത്തിനു അവനെ
വിജിപ്പാൻ ആക്കയച്ചു. പുത്രജാരം അ 32
വന്നു ചുറ്റു തുന്നിനിന്നു അവൻ
അവരുടു: നിന്നു ശാമിച്ചു സംശയി
രഹിയും പുത്രത്തിനു നിന്നു അടിപക്കി
ക്കു എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അവരു 33
ടു: എന്നു അമിച്ചു സംശയാഭരണാം
ആർ എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു ചുറവിലും ഇരിക്കു 34
നുവരെ തന്നാക്കിക്കൊണ്ടു: എന്നു അഥവ
യും സംശയാഭരണാം ഇതു. എല്ലാത്തി 35
ന്നു ലും ചെയ്യുന്നവൻ തന്നു എന്നു
സംശയാഭരണം സംശയാഭരിയും അമിച്ചു
ആകുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.
- ഭ. അരല്ലുായം.
- അവൻ പിന്നെയും കടക്കരെവച്ചു
ഉപഭോപ്പും തുടങ്കി. അരല്ലുാ യോര
വു വച്ചിയ പുത്രജാരം അവന്നു അടു
ക്കു വന്നതുടക്കുക്കാണ്ടു അവൻ പടക്കി
കയിൽ കടവിൽ ഇരുന്നു; പുരംഗരം
കുക്കുയും കടലറികെ കരയിൽ ആക്കി
നു. അവൻ ഉപമകളാൽ അവരു 2
പലതും ഉപഭോപ്പു, ഉപഭോഗതിനിൽ അ
വരുടുക്കു പറഞ്ഞു: കേക്കപ്പിൻ; വിത
ക്കുന്നവൻ വിതപ്പാൻ പുരാപ്പേ, വി 4
ഒരുക്കുന്നവൻ മിലതു വഴിക്കികെ വി
ണ; പറവകർ വന്ന അതു തിനുക്കിണ്ടു.
മറ്റു ചിലതു പാനമലാതു ഏറെ ശ്രീ 5
ലൂഡേന്തെതു ദീശേ; ശ്രീനു താഴു മല്ല
യുഡാക്ക ക്കുണ്ടാതിൽ മുഴുചുവന്നു.
സുഖും ഉചിച്ചാരെ ചുട്ട തട്ടി, വേരില്ല 6
യുക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പായി. മറ്റുചിലതു 7
ശ്രീക്കിനിംഗിൽ വീണു; മുളി മുക്കുചു വഴ
നും അതിനെ ദൈനക്കിക്കുണ്ടു; അതു

- 8 വിളക്കുതലിപ്പ്. ഒരു ചിലതു നല്ല മന്ത്രിൽ വിശ്വിട്ട് ശുഭച്ച വക്കൻ മഹം കൊച്ചന്തു; ഇപ്പുതും അരുപ്പതും എറും മെനി
- 9 വിളങ്ങു. ഒക്കല്പനാർ ചെവി ഉള്ളവൻ കേരക്കെട്ട് എന്നും അവൻ പാണ്ടു.
- 10 അനന്തരം അവൻ തന്നുചീരിക്കും ദേവാർ അവഴനാട്ടുടെ ഉള്ളവൻ പാണി അവക്കായി ഒരു ഉപാദാനമുണ്ടാക്കിപ്പു ചൂം
- 11 മന്ത്രി. അവക്കാട്ട് അവൻ പാണ്ടു: ദൈവരാജ്യത്വനിന്നോടു ഒരു നിഃബന്ധം നിലനിൽക്കുന്ന ഏന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ഏന്നും നിലനിൽക്കുന്ന;
- 12 കല്പവും ഉപാദകളാണ് ലഭിക്കുന്നു. അവൻ ദാനാതിനിഡിയാതെയും അവക്കാട്ട് ക്ഷമിക്കാതെയും മുരിക്കുന്നതുവും അവൻ കണ്ണികും അവിനിഡിത്വപ്പും ഒക്കടിക്കും ഗുഹി
- 13 ക്രാറിപ്പും സംഗതിയും. പിന്നെ അവൻ അവക്കാട്ട് പാണ്ടു: മാ ഉപാദ ശ്രമിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെ മറ്റൊരു ഉപ മകർ ഒക്കെയും എന്നുണ്ടെന്ന ഗ്രഹിക്കും?
- 14 വിത്തുക്കുവൻ വചനം വിത്തുക്കുന്നു.
- 15 വചനം വിത്തുക്കു ചാറിയതിനു വിന്നു, ഒക്കെ ഉടനെ സാത്താർ വചനം എന്നും ഒക്കെ ഉടനെ എന്നും വിത്തുക്കുപ്പുട്ട് വചനം എടുത്തു
- 16 കൂളിയുന്നതാക്കുന്നു. അപ്പെന്നെന്ന തന്നെ പാാസമലതു വിത്തുചെരുതു വചനം ഒക്കെ ഉടനെ സാത്താർ വചനാട്ടുക്കുടുതു കൈക്കൊ
- 17 ജീനവർ; എങ്കിലും അവൻ ഉള്ളിൽ വേറില്ലാതെ ക്ഷമിക്കാൻ ആരുകുന്നു; വചനാന്തിരിൽ ഉപാദവജ്ഞാ പീഡയും ഉണ്ടായാൽ ക്ഷമാന്തിരിൽ ഇടരിപ്പുകുന്നു.
- 18 മുളിനിനടയിൽ വിത്തുക്കുപ്പട്ടു വചനം
- 19 നീ ഒക്കടിക്കു ഉപാദലാക്കത്തിനിന്നു ചി നൈകളിലും ധനത്തിനിന്നു വഞ്ചുന്നും മറ്റു വിക്രയാവാമാണെന്നും അക്കന്തു കുറ്റം, വചനതെ ചെങ്കുകി നിക്കുലമഭക്തി തിങ്കുന്നു
- 20 താക്കുന്നു. നല്ലമന്ത്രിൽ വിത്തുക്കുപ്പട്ടു വചനം കേരക്കെയും അംഗീകരിക്കുന്നും
- ചെയ്യുന്നവർ തന്നു; അവൻ ഇപ്പുതും അരുപ്പതും എന്നി വിളഞ്ഞു.
- പിന്നെ അവൻ അവക്കാട്ട് പാണ്ടു: 21
വിളക്കു കത്തിച്ച പായിന്ത്തുകീഴിലേഖാ കട്ടി
ലീനിച്ചിലോ ചെക്കുമാറുണ്ടോ? വിളക്കുണ്ടി
അലുപ്പുചുവാ ചെക്കുമാറുണ്ടോ? വെളിപ്പുചുവാ 22
നഞ്ഞതല്ലുവരും തുഡിയായതു കുന്നും ഇപ്പു; വെ
ളിച്ചുതു വരുവാൻഞ്ഞതല്ലുവരു മാവായതു
കുന്നും ഇപ്പു; കേരല്പനാർ ചെവി ഉള്ളവൻ 23
എന്നും സുക്കിച്ചുകൊണ്ടാവിന്; നിഞ്ഞും അഞ്ഞ
കുന്നും അഞ്ഞുകൊണ്ടു നിഞ്ഞുകും അഞ്ഞു
കിട്ടും; അഡിക്കലായും കിട്ടും. ഉള്ളടന 25
കൊച്ചക്കം; ഇല്ലാതെവരുന്നുടു ഉള്ള തും
കുടും ഇപ്പുതുക്കുചുവും എന്നും അവൻ അവ
രോട് പാണ്ടു.
- പിന്നെ അവൻ പാണ്ടു: ഒരുവ 26
രാജ്യം ഒരു മഹാസ്ഥാനം മന്ത്രിൽ വിരുതു എന്നു
ഞ്ഞുംഞ്ഞും രാഘവം പക്കും ഉറങ്കിച്ചും 27
എഴുന്നുറിം മുരിക്കു അവൻ അവിഡാ
തെവിതു മുഖചുവും വളുക്കുന്നുപോലെ അരു
കുന്നു. ക്രീസ്പയലാധി മുന്നെ താഴും പി 28
നേര കത്തിക്കു പിന്നെ കത്തിരിൽ നിഞ്ഞു
മണിച്ചും ഭൂമാനെ വിളിയുന്നു. ഡാന്റും 29
വിളിയുന്നും കൊഞ്ഞു യായ്ക്കുണ്ടോ? അ
വൻ ഉടനു അവിഡാ ഏക്കുന്നു.
- പിന്നെ അവൻ പാണ്ടു: ഒരുവരാ 30
ജീവനെ എങ്കുന്നെന്ന ഉപാദിക്കുണ്ടോ? ഏതു
ഉപാദാനം അതിനെന്ന വള്ളിക്കുണ്ടോ? അതു 31
കുടകുണ്ടിച്ചും സെല്ലും; അതിനെന്ന മന്ത്രിൽ
വിത്തുക്കുവും ക്രിസ്തിനിലെ ഇപ്പു
വിത്തിലും ചെറിയതു. എങ്കിലും വിത്തു
അശുശ്രം വള്ളും, സകലസ്സുഞ്ചിലും വ
ലുതായിത്തിനിന്നും, ആകുശത്തിനിലെ പക്ഷി
കു അഞ്ഞിനിന്നു നിശമിൽ വനിപ്പുംത
കുവള്ളും മല്ലതായ കൊസ്പുക്കുളെ വിടുന്നു.
അവൻ ഭൂമാനെ പാല ഉപരക്കാം 33

- അവൻ കേരളപ്പാർ കമിറ്റിയും പോലെ അവ
 34 രാട്ട് യചനം പറഞ്ഞുപോന്നു; ഉപഭൂ തു
 ദാത അവകരാട്ട് കുന്നം പറഞ്ഞതുണ്ടിപ്പു;
 തനിച്ചിരിക്കുന്നു അവൻ ശിസ്യുജാ
 രാട്ട് സകലപും പൂജാവുണ്ടിക്കും.
- 35 അനു സന്ധ്യയായക്കുപ്പാർ: നാം അക്കു
 ഏക പോക എന്നു അവൻ അവകരാട്ട്
 36 പറഞ്ഞു. അവൻ പുരഷാരവനു വിശ്വാ
 താൻ പടവിൽ മുന്നന്നപാടു അവനെ
 കൊണ്ടുപോയി; മറ്റു ചെറുപടകക്കഴിം
 37 കുടുംബായിരുന്നു. അപേപ്പാർ പലിയ
 ചുമലിക്കാറു ഉണ്ടായി: പടകിൽ തിര
 തജ്ജിക്കിയറുകൊണ്ട് അതു മുങ്ങഡായി.
 38 അവൻ അമരരൂപതു തലയിൽ പെച്ചു
 കയായിരുന്നു; അവൻ അവനെ ഉണ്ടായി:
 പ്രദഹം, ഒന്നും നശിച്ചപോകുന്നിലു
 നിന്നും വിചാരം ഇല്ലായായും എന്നു പറ
 39 എന്തു. അവൻ എഴുന്നുറു കാവിനെ
 ശാന്തിചു, കടലിക്കാടു: അന്നാവിനിൽ,
 അടങ്കുക എന്നു പറഞ്ഞു; കുറു അമ്മൻ,
 40 പലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി. പിന്നെ അ
 വൻ അവകരാട്ട്: നിങ്ങൾ മുഖവാന തീര
 കുർ ആരുകവാൻ എന്തു? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ
 മും വിശ്വാസമില്ലപ്പേരു എന്നു പറഞ്ഞു.
 41 അവൻ വളരെ ദയപ്പെട്ടു: കാറും കുല്യ
 ആടു മുഖം അനുസരിക്കുന്നവഴിയു;
 മുഹൻ്തു എന്നു തജ്ജിൽ പറഞ്ഞു.

⑥. അരമ്പായം.

- അവൻ കടലിന്നു അക്കുവരു ശാഖരഭാഗം
 2 മുത്തു എന്തി. പടകിന്തിനു മുഖിയി
 മുടുന്നു അതുല്യാമാവുത്തു തു മണസ്സുനു
 കല്പാകളിന്തിനു വന്നു അവനെ എന്തി
 3 മറ്റൊരു. അവന്നു പാപ്പ് കല്പരകളിൽ
 ആരുയിരുന്നു; ആകും അവനെ ചാപലുകൊ
 4 ഷേഖപും പെസിച്ചുകുടാനെന്തു. പലപ്പോൾ
 മും അവനെ വിലഞ്ഞു ചാപലയും കൊണ്ട്
- പെസിച്ചുകുടിം അവൻ ചാപല വലിച്ച
 പൊക്കിച്ചും വിലഞ്ഞു ഉജമ്പി കടിച്ചുകുള
 എന്തു; ആകും അവനെ അടക്കവാൻ കൂടി
 എന്തിപ്പു. അവൻ രാവും പകല്യും കല്പരക
 മലകലിലും ഇടവിടാതെ നിലവി
 ചിച്ചും തന്നെന്നും കല്പരകാണു ചതുരം
 പോന്നു. അവൻ അള്ളുവിനെ മുരഞ്ഞു
 6 നിന്നും കണ്ണിച്ചു കാടിച്ചുന്നു അവനെ നമ
 മുത്തിച്ചു. അവൻ മുഖം നിലവിച്ചിച്ചു;
 7 അള്ളുവേ, മദ്ധാനതനു ദൈവത്തി
 നീറി പുത്രം, എനിക്കും നിന്നുക്കും തജ്ജിൽ
 എന്തു? ദൈവത്താണ, എന്നു അഥവിപ്പിക്കു
 കുറുക്കുവേ, എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറ
 8 എന്തു. അതുല്യാമാവുവേ, മും മണസ്സുനു
 വിശ്വാസപ്പെടുപോക എന്നു അള്ളു കല്പി
 ചിത്രനു. നിന്നും പെരുവു എന്നു അ
 9 പരാബോളിക്കുവേ, എന്നും പേര്
 എല്ലും; ഒന്നും പലവൻ ആകുന്ന എന്നു
 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു, നാട്ടിന്തിനു 10
 താഴെക്കു അയച്ചക്കിയതിന്പോൾ എറി
 അയാനു അപേക്ഷിച്ചു. അവിടെ മലയ 11
 റികെ തു പലിയ പന്നിക്കുട്ടം അഞ്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു. ആ പന്നിക്കുട്ടിൽ കടക്കു
 12 അഞ്ചിനാ ഒന്നും ആയുക്കിലും എന്നു അ
 പാൽ അവകരാട്ട് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ 13
 അനുവാദം കൊടുവു; അതുല്യാമാക്കി
 പുരുഷപ്പെട്ടു പന്നിക്കുട്ടിൽ കടന്നിക്കു
 14 കുട്ടുക്കരഞ്ഞുടെ കടലിച്ചുവരു
 കാടിച്ചുന്നു പടണത്തിലും നാട്ടിലും അൻ
 മിച്ചു; സംഭവിച്ചു കാണുന്ന പലയം പൂ
 15 പുപ്പുകു അള്ളുവിന്നു അടക്കക്കു വന്നു, എല്ലും
 മുന്നു യിലിച്ചു സൗഖ്യവും പുണ്ണു മുന്നു
 കണ്ണു കണ്ട ദയപുപ്പെട്ടു. കണ്ണവൻ മുത്തു
 16 മുന്നുനു സംഭവിച്ചതും പന്നിക്കുട്ടുടെ കൂ

- 17 മുമുക്ഷുവാടു അവിയിച്ചു. അപ്പും അവൻ അവകാച്ച തബദ്ദിന അതിൾ വിശ്വലോകവാൻ അപേക്ഷിച്ചതുംണ്ടി.
- 18 അവൻ പടക ഏഴുമുഖാർ ത്രിഗ്രാമാ വിജനവിൽ താരം ക്രീട ത്വാരാടു എന്നു
- 19 അവകാച്ച അപേക്ഷിച്ചു. ഒഴുടു അവ നെ അവധിക്കാതെ: നിന്നു വീടിൽ നിന്നുള്ള വരടെ അടക്കൽ ചെന്നു, കത്താവു നിന്നു ചെരുതു ക്കുക്കും നീ നോടു കയ്യു കാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്കു
- 20 എന്നു അവകാച്ച പറഞ്ഞു. അവൻ പോയി ചെരുതു തനിക്കു ചെരുതു ക്കുക്കും തുക്കുപ്പാവിനാടിൽ ഓജുചിച്ചതും എല്ലാവും അരുമ്പുപ്പുകളും ചെരു.
- 21 ഒഴുടു വിശ്വം പടകിൽ കയർ നാക്കരെ കടനു കടലറിക്കു ഇരിക്കുന്നുവും വലിയ പുരക്കാരം അവന്നു അടക്കൽ വന്നു
- 22 മുടി. പാളിപ്പുഭാഗികളിൽ യാഥിനു സീ എന്ന പേരുള്ള ക്കുത്താൻ വന്നു, അ
- 23 വനെ കണ്ണ കാലിൽ വീണു: ഏന്നു കണ്ണുകൾ അത്രാസന്നതിൽ പ്രാശിനം; അവൻ രക്ഷപ്പുകൂടി ചീഡിക്കുന്നതിനു നീ വന്നു അവക്കുടെയും കൈ വെളിക്കുന്നും
- 24 എന്നു വക്കരെ അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ അവകാച്ചക്കുടെ പോയി, വലിയ പുരക്കാരവും പിൻചെന്ന അവനെ തീക്കി ക്കൊണ്ടിരുന്നു.
- 25 പറന്തു സംവാദരഹിക്കു രക്കരുവു
- 26 മുളയുണ്ടി പല വെവ്വേറും എല്ലാം എല്ലാ സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതും ചെലവുചിച്ചിക്കു കൂടു തേരു വരുതെ ഒരുപാം പരവശജാജി തീറ്റിരുന്ന ഒരു
- 27 ഗ്രീ ഒഴുവിന്നു വത്തമനം കുട്ടി:
- 28 അവന്നു വസ്തു എങ്ങിലും തൊട്ടാൽ സാന്നി രക്ഷപ്പുകൂടം എന്നു പറഞ്ഞു പുരക്കാരനിൽക്കുടി പൂകിൽ വന്നു അവ
- 29 നീറു വസ്തും തൊട്ട്. ക്കുന്നതിൽ അവ
- ഒട്ട രക്കരുവു നീനു; ബാധ മാറി താൻ സപ്പമായി എന്നു അവൻ ശരി രത്നിൽ അവിന്നു. ഉടനെ വേദ്ധു തക്കം 30 നീനു ശക്കി പൂപ്പുകൂടം എന്നു ഉള്ളിൽ അ റിന്നിക്കു പുരക്കാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: എ നീറു വസ്തു തൊട്ടു എന്നു എപ്പ ലിച്ചു. ശിസ്തം അവകാച്ച: പുരക്കാ 31 സു നിന്നു നിക്കുന്നതു കണ്ണിക്കു എന്നു തൊട്ടു ആൻ എന്നു ഒപ്പമിക്കുന്നതും എന്നു പറഞ്ഞു. അവകാച്ച അതു ചെയ്യു 32 വരെ കാഞ്ഞാൻ ചുറും കുന്നക്കി. ഗ്രീ തി 33 നിക്കു സംശയിച്ചതു അറിഞ്ഞിക്കു അപേക്ഷിച്ചും വിശ്വാസംക്കാണു വന്നു അവന്നു മുമ്പിൽ വീണു വസ്തു ക്കുക്കും അവകാച്ച പറഞ്ഞു. അവൻ അവകാച്ച: മകാളി, നി 34 നീറു വിശ്വാസം നിന്നു രക്ഷിച്ചിരിക്കും; സജ്ജാനന്താം പോയി ബാധ ചിന്നു സപ്പമായിരിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു.
- ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെക്കാണ്ടിരിക്കുന്നും 35 തുനു പജ്ഞിപ്പുഭാഗിച്ചുടെ വീടിൽനിന്നു നു അർക്ക വന്നു: നിന്നു മകൾ മരിച്ചു പോയി; ഉള്ളവിനെ ഇന്നി അസ്ഥരപ്പിച്ചുന്നതു എന്നിനു എന്നു പറഞ്ഞു. ഒഴുടു ആ വാഴ കായുഭക്കാരതെ പജ്ഞിപ്പിച്ചു 36 ഭാഗിച്ചും: ക്കുപ്പുടംഞാ, വിശ്വസിക്കാതു മുഖം ചെരുവും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും 37 ചുമ്പും 38 ചുമ്പും 39 ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും 40 ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും ചുമ്പും

- അംഗങ്ങളെയും തേന്മാടക്കുടെയുള്ള വരെയും
കൂട്ടിക്കാണ്ട കട്ടി കുടക്കണ ഇടത്തു ചെ
 41 നീ കട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു: എം
ലോ, എഴുപ്പേന്നും എന്ന നിന്മോടു കൂട്ടിക്ക
നീ എന്ന അത്മദത്താട തലീമാ കുറി എ
 42 നീ അവെള്ളാട പറഞ്ഞു. ബാധ ഉടനെ
എഴുപ്പേന്നു നടന്ന; അവർക്കു പറുഞ്ഞ
വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ അതുനു വിന്ന
 43 യിച്ച. മതു ശരായം അവിയെതു എന്ന
അവൻ അവരുടെ ഏറ്റവുംയാനു കല്പിച്ചു.
അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു
എന്നും പറഞ്ഞു.

നീ. അരല്പ്പായം.

- അരവൻ അവിടെന്നും പൂരപ്പെട്ടു, ര
ണ്ട് പിതൃനാരാത്യം ചെന്ന; അവ
 2 നീറ ശിക്ഷയാണും അംഗാദിച്ചു. ഒന്നു
തന്മാരപ്പേരും അവൻ പജ്ഞിയിൽ ഉപജേ
ശിച്ചുടുമ്പി; പലഞ്ചു കേട്ട വിന്നിച്ചു:
ഇവനു ഇവ ഏവിടെന്നും? ഇധനാ കി
ടിയ ഇം ജ്ഞാനവും ഇവന്നു കുറ്റാക
 3 നടക്കണ വിഞ്ഞപ്പുത്തികളിലും എന്തു? ഇ
വൻ മരിയുടെ മകൻ ഡാക്കാബീ,
ദയാസു, മുളാ, ശിക്ഷാന്ത എന്നവയുടെ
സൗഹ്യാദരംഭായ തച്ചന്നുഡേയോ? ഇവ
നീറ സഖാദാരികളിലും ഇവിടെ നടമാടു
കുട ഇല്ലഡേയോ എന്ന പറഞ്ഞു അവക്കൾ
 4 ഇടവിപ്പായി. ദേഹു അവരുടു: കൈ
പ്രുവചക്കു തന്നോ പിതൃനാരാത്യിലും
മാത്രക്കാരുടെ മുടക്കിലും സ്വന്തവന
തനിപ്പം അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാതെവന്നു
 5 അല്ല എന്ന പറഞ്ഞു. ഏതാണു ചില
ദോഗികളുടെ ദൈക്ഷ കൈ വെച്ചു സൗഖ്യം
വരുത്തിയെതു അല്ലാതെ അവിടെ വിഞ്ഞ
പ്രുപ്പുത്തി കുറഞ്ഞ ചെയ്യാൻ കുറഞ്ഞില്ല.
 6 അവക്കുടെ അവിശ്യാസം ഔദ്ധരിച്ചായി
അവൻ ആരുമ്പുംപും.

അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഉഞ്ചകളിൽ ഉപക്കേ
ശിച്ചുകൊണ്ട സംബന്ധിച്ചുവോനു.

അനന്തരം അവൻ പത്രികയെരു അ 7
ചുക്കു വിച്ചിച്ചു, അവരു ഇംഗ്ലാഡി അ
യച്ചുടുമ്പി, തന്മുക്കു അല്ലാലുാദയക്കു
ടെരേഡ് അധികാരം കൊടുത്തു. അവൻ 8
വച്ചിക്കു വടക്കി അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കുതു;
അപ്പുമു പൊക്കണ്ണവും മട്ടുലിയിൽ
കാട്ടം അരുതു; ചെരിപ്പു ഇട്ടുകൊ 9
ളിം; രണ്ട് പാടും ധരിക്കുതു എന്നു
ഒരു അവരുടുടെ കല്പിച്ചു. നിങ്ങൾ എ 10
വിടെവെകിലും ഒരു ചീട്ടിൽ ചെന്നാൻ
അവിടും വിഞ്ച പുരപ്പെടുത്തേണ്ടും അതിൽ
തുനെ പാട്ടിൻ. ആരുഞ്ഞുമും നിങ്ങൾ 11
ഒള്ള ചെക്കുക്കാളും അതു
കുടക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ വാ
ക്കു കേൾക്കാതെയും മുന്നനാൽ അവിടു
വിഞ്ച പോക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ
പൊക്കി അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നുണ്ടി കു
ഞ്ഞുകളും എന്നും അവരുടു പറഞ്ഞു.
അപ്പേരു അവൻ പുരപ്പെട്ടു ഭാഗാശാരം 12
പ്പേരുണ്ണും എന്ന പ്രസംഗിച്ചു; പാളരു 13
ത്രേപണം പുരത്തുകുയും അരുനുകും ദോ
ഗിക്കുകയും എന്നും തേച്ചു സൗഖ്യം വരുതു
ക്കുയും ചെയ്യു.

മുണ്ടായ അവവെന്നു പേര് പ്രസിദ്ധീയാണു 14
യിൽക്കിടക്കാൻ വൈദാരാജാജീവ കൈക്കിട്ടു:
ഡേഹന്നാംഗ്രാഹകന്റെ മരിച്ചവരുടെ മുട
ധിക്കിനും ഉയിരെത്തുമേന്നാറിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഇം ശൈക്കികൾ അവനിൽ
പൂശവരിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ 15
എലീയാവാക്കുന്നു എന്ന മറ്റു ചിലപ് പറ
ഞ്ഞു. ദേഹം ചിലൻ: അവൻ പ്രവാചക
കൂലാരിൽ കൈത്തനെന്നുപായെ ഒരു പ്ര
വാചകന്റെ എന്ന പറഞ്ഞു. അതു വൈദാരു 16
ഭാവു കേട്ടാരു: സ്ഥാനം തല വെട്ടിച്ചു ദേഹ
മഹാനു ആക്കന്ന അവൻ; അവൻ ഇം
തെത്തുമേന്നാറിരിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു.

- 17 മഹാരാജാ തന്റെ സൗഖ്യദാനായ എനി ലിപ്പൂസിന്റെ അച്ചു മഹാരാജുവേയ പരി ഗ്രഹിച്ചതുവകാഞ്ചു അവർഗ്ഗിനിൽനെ അര കൂദുതു, ദേഹഗന്നാനെ ഏറ്റിപ്പു താവിൽ 18 അതുകൊണ്ടു. സൗഖ്യദാനാരും അച്ചു വൈ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു നിന്നും വിഘടി മല്ല എന്ന ദേഹഗന്നാനെ മഹാരാജാവേട്ടു 19 പറഞ്ഞിരുന്നു. മഹാരാജു ശയാ അവ നീൻ ഒന്നും പക്ഷവെച്ചു അവരുന്നു കൊ മുഖം ഇല്ലിച്ചു; സാധിച്ചിപ്പുത്തുണ്ട്. 20 ദേഹഗന്നാൻ നീറിപ്പും വിത്രാവിഡിപ്പുണ്ടു പുരുഷന്നു എന്ന മഹാരാജാവു അറിഞ്ഞു അവരുന്നു ദേഹപ്രടക്ഷയും അവരുന്നു കൊ മുഖം കൂടിച്ചും ചെയ്തു; അവരീന്നു പച നും ഒക്കീടു ചെളുവു കുലക്കാരിയകില്ലു 21 സൗഖ്യദാനാരുന്നു കേട്ടുപോന്നു. എന്നും മഹാരാജാവു തന്റെ ജനങ്ങളാണു പാതയിൽ തന്റെ മഹാരാജുമാർക്കും സഹാ റ്റായിപ്പുണ്ടും ഗൾഫിപ്പിലെ പ്രമാണി കർക്കം വിജ്ഞാ കഴി ചുപ്പുവും തങ്ക തന്നു 22 വന്നു. മഹാരാജുവുടെ മകൾ അക്കദു ചെന്നു മുഖം ചെയ്തു മഹാരാജാവിനെ യും വിജ്ഞാക്കാരരജും ദ്രുസാമിപ്പിച്ചു സാ ദയം: മനസ്സുഭുതു എവന്തില്ലും എങ്ങനുടെ ഫോറിച്ചുകൊടുക്ക; നിന്നും തന്റും യും 23 രാജാവു ബാലകയാടു പറഞ്ഞു. എത്രു ചോഡിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പക്ഷത്തിനുയുള്ള അരുക്കാലും നിന്നും തന്റും എത്രും ചെയ്തു. അവൻ പുരുഷനിൽപ്പി അധി ദേഹാട്ടി: ദൈനം എത്രു ചോഡിക്കുന്നും എന്നു ചോഡിച്ചതിനും: ദേഹഗന്നാർന്നുവു കൊന്നു തല എന്നു അവൻ പാഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവൻ ബാലപ്പുകു രാജാവിന്റെ അടക്കകൾ ചെന്നു: ഇല്ലപ്പും തങ്ങു തോ ദേഹ ദഹനാർന്നുപക്കുന്നു തല തങ്ക തളിക് 26 യിൽ തരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു അതിലും വിതന്നായി എക്കിലും അരുന്നായെ
- യും വിജ്ഞാക്കാരരജും പിച്ചാരിച്ചു അം ഭോട്ടു നിശ്ചയിപ്പുന്നു മനസ്സിപ്പാണു. 27 ഉടനെ രാജാവു തങ്ക അക്കവടിവെയ അം ശ്രൂ, അവവന്നു തല കൊണ്ടവരും ദുഃഖിച്ചു. അവൻ പോയി തടവിൽ അം 28 വന്നു ശിരഃപ്രഭാം ചെയ്തു; അവവന്നു തല തങ്ക തളികയിൽ കൊണ്ടവരും ദുഃഖിക്കുന്നു; ദുഃഖി അവാദിക്കുന്നു കൊടു ദാശാ. അവവന്നു ശിശ്രൂഷാർ അം ഒക്കീടു 29 വന്നു അവവന്നു ശാമ എടുത്തു തങ്ക കല്ല റായിൽ വെച്ചു.
- പിണ്ണെ അല്ലപ്പുന്നും ദേഹത്വി 30 നീൻ അടുക്കൾ വന്നാകുടി തന്നും ചെയ്യു തു ഉപജാപിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. 31 പരഞ്ഞാവരും പോകനാവരും വഴിരെ അം വിജ്ഞാനിനാം അവക്കും അക്കിപ്പുന്നു പോലും സംശയം താല്പര്യക്കൊണ്ടു അവൻ അവകരാട്ടു: ദിനപാല തങ്ക ഏകാന്തസമ ചെയ്തു ഒപ്പിച്ചുവന്നു അല്ലെന്നാണിച്ചു കൊണ്ടവൻ എന്ന പാഞ്ഞു. 32 അവൻ പടക്കിൽ കയറി തങ്ക എക്കാട സ്ഥലഭരുതു ചെവിച്ചുപോാഡി. അവൻ 33 പോകുന്നതു പലാടം കുടു അറിഞ്ഞു, എല്ലാപട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും കാൽനടയാ വി അവിജക്ക കാടി, അവക്കു മുന്നു എത്തി. അവൻ പടക്കിൽനിന്നും തുണി 34 യാറര വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു, അ വൻ തുടങ്ങും താല്പര്യ അടുക്കെല്ലുപ്പോലു അടുക്കുന്നു അവൻ മനസ്സിപ്പാണു പല തും ഉപജാപിച്ചതുണ്ടി. പിണ്ണെ നേരും 35 തന്നെ വെവക്കിച്ചു ശിശ്രൂഷാർ അവവന്നു അടുക്കൾ വന്നു: മനു നിജ്ഞന്പ്രശ്നശേ അരുളു; നേരും നേരും വൈക്കു വെവക്കി; കുട്ടി 36 പ്രാം താല്പര്യാം അവൻ ചുറ്റുമുള്ള കുടി കുളിച്ചും മനസ്കളില്ലും ചെന്നു കുട്ടിപ്പുന്നു പലാടതും കൊടുജ്ഞങ്ങളിനും അവവരെ പറ സൗഡിക്കണ്ണം എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ

- അവരുടെ: നിങ്ങൾ അവക്ഷേ തക്കിപ്പുന്ന
കൊടള്ളിൻ എന്ന കല്പിച്ചതിനു: ഞാൻ
പോയി ഇരുതു വെള്ളിക്കാറിനു അപ്പും
കൊണ്ടിട്ടു അവക്ഷേ തിഡാൻ കൊടക്കാ
- 38 യോ എന്ന അവദന്തു പറഞ്ഞു. അ
വൻ അവരുടെ: നിങ്ങൾക്കു എത്ര അപ്പും
ഉണ്ടു? ചെന്ന നേരാദിവിൻ എന്ന പാ
ണ്ടു; അവർ നേരാക്കിട്ടു: അണ്ണു, രണ്ടു
39 ദീരം ഉണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നെ അ
വൻ അവരുടെ ഏലൂവരെയും പച്ചപ്പു
ളിൽ പനിപ്പനിയായി ഇരുതുവാൻ
- 40 കല്പിച്ചു. അവൻ മുറം അവയും വിഹം
41 നിരനിരയായി ഇരുന്നു. അവൻ അതു
അണ്ണു അപ്പുവും രണ്ടു ദീരം ഏകരുന്നു സ്വീ
ചുത്തെങ്കിൽ നേരാക്കി വാഴ്തു, അപ്പും നേരാക്കി,
അവക്ഷേ വിളസ്യവാൻ തന്റെ ശിശ്യനാ
ക്കു കൊടക്കുന്നു; അതു രണ്ടു ദീരം ഏലൂവക്കും
42 വിഭാഗിച്ചുകൊടക്കുന്നു. ഏലൂവരും തിനു
43 തൃപ്പരയി. കുമണംകളും ദീന്തനുദകൾ
44 പരുഞ്ഞു കൊടുന്നു. അപ്പും
തിനുവരും അഞ്ചുവരും പുത്രക്കാരും അതു
വിരുന്നു.
- 45 താൻ പുത്രക്കാരത്തെ പറഞ്ഞുവരുന്നു
തിന്നിടയിൽ തന്റെ ശിശ്യനാരുളുന്നു
പടക കയറി അക്കരെ ഒബ്ദന്ത് സാധിപ്പിലെ
കു നേരെ മുഖനാട്ടുവാൻ നിന്ന് സിച്ചിച്ചു.
- 46 അവരെ പറഞ്ഞുവെച്ചുവിട്ടുണ്ടും താൻ
47 മുഖിപ്പുന്ന മലകിൽ പോയി. ഒവൈ
കുന്നും അതുപോലും പടക കടലിന്റെ
നടവിലും താൻ ഏകനായി കരയിലും അതു
48 നിരുന്നു. കാറു പ്രതികുലം അതുകുന്നു
ഞു അവൻ തണ്ടവലിച്ചു വല്ലുന്നതു അ
വൻ കണ്ടു ഏകപ്പേജും റാറ്റി നാലും ധാര
തനിൽ കടലിനേൻ നടനു അവരുടെ
അടക്കൻ ചെന്ന അവരെ കടന്നുപോക
49 വാൻ താവിച്ചു. അവൻ കടലിനേൻ ന
ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഭേദം എന്ന അവൻ നി
- അപിച്ചു നിലവിളിച്ചു. ഏലൂവരും അ 50
വനെ കണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഉടനെ അ
വൻ അവരുടെ സംസാരിച്ചു: ദെയും
പ്രേരിക്കിൻ; താൻ തന്നെ അരുക്കും; ദേ
പ്രേരിക്കും എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നെ 51
അവൻ അവരുടെ അടക്കൻ ചെന്ന പട
കിൽ കയറി, കാറു അംബന്നു; അവൻ
ഉള്ളിൽ അതുനാം ശ്രദ്ധിച്ചായുംപ്പോറു.
അവരുടെ ഏലൂവം കുട്ടാനിയന്നാതുകൊണ്ടു 52
അപ്പുത്തിനിന്നും സംഗതി അവൻ അഥി
ച്ചില്ല.
- അവൻ അക്കരെ എന്തി ഗൈതന്നും 53
തന്ത്രഭേദത്തു അണിഞ്ഞു. അവൻ പട 54
കിൽനിന്നും ഇരാജിയും ഉടനെ ജനങ്ങൾ അ
വനെ അണിഞ്ഞു, അതു നാട്ടിൽ ക്കൈയും 55
ചുററി കാടി, അവൻ ഉണ്ടു എന്ന കേരം
കുന്നും ഇടങ്ങുക്കും ദീന്തനാര കിടക്കയിൽ
എക്കരുന്നുകൊണ്ടു ചന്നതുടക്കി. ഇരുക്ക 56
ളിക്കും പടംഞ്ഞല്ലിക്കും കട്ടിക്കളിക്കും
അവൻ ചെന്നെടുത്താക്കും അവൻ ച
നൈക്കും ദോഹിക്കും കൊണ്ടവനു വെ
ച്ചു, അവന്നും വന്നുതിന്നും തൊക്കൽ
എക്കിലും തൊട്ടുകുണ്ടും അപോക്കിലും
യും അവനെ തൊട്ടുവക്ഷേ ക്കൈയും സൈം
പ്പും വരികയും ചെയ്യു.
6. അബ്ലൂഡം.
- ഇയുഞ്ഞുവെമിന്നുന്നു പരീശേഖരം ചി
ല ശാസ്ത്രിയരും അവന്നും അടക്കൻ വന്ന
മുട്ടി. അവന്നും ശിശ്യനാരിൽ ചിലൾ 2
ചുലമിയിലൂടെ എന്നുവെച്ചും, കുഴക്ക
തു, വൈക്കുണ്ടു കുമ്പണം കഴിക്കുന്നതു
അവൻ കണ്ടു. പരീശേഖരം ദൈഹ്യഭാരം 3
ക്കൈയും പുല്ലുംഞുടെ സ്രൂലായം പ്രില
ണിച്ചു കൈ നന്നായി കുഴക്കിലൂടെ
കുമ്പണം കഴിക്കയില്ല. ചന്തയിന്നുന്നു 4
വരക്കുമ്പോഴും കഴിച്ചിട്ടുവരെ കുമ്പണം